

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII

AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA NR. 738 din data de 23.10.2019

Dosar nr: 541/2019

Petiția nr: 4169/17.07.2019

Petent:

Reclamat: Serviciul Român de Informații

Obiect: fapte de natură penală (interceptare ilegală)

I. Numele, domiciliul și sediul părților

I. 1. Numele și domiciliul procedural al petentului

1.

I. 2. Numele și sediul reclamatului

2. Serviciul Român de Informații, Bulevardul Libertății nr. 14, București

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

3. Petentul invocă fapte de natură penală (interceptare ilegală).

III. Procedura de citare

4. S-a invocat din oficiu excepția necompetenței materiale (fila 26 din dosar).

5. Având în vedere excepția invocată, lipsa oricăror dovezi în susținerea afirmațiilor, soluția organelor de cercetare penală și a instanțelor de judecată, citarea părților nu a fost necesară.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentului

6. Prin petiția înregistrată la CNCD cu **nr. 4169/17.07.2019** (filele 1-20 din dosar cu înscrisuri) petentul arată că este interceptat ilegal. Invocă prevederi din Codul penal. Arată că s-a adresat fără succes organelor de cercetare penală și instanțelor de judecată.

7. Prin punctul adresa înregistrată la CNCD cu **nr. 4156/17.07.2019** (fila 21 și 23 din dosar) petentul a depus la dosar înscrisuri.

8. Petentul a depus la dosar date privind procesele derulate (fila 22 din dosar).
9. Petentul a solicitat audiere pentru luna septembrie (fila 24 din dosar).
10. Petentul a solicitat data audierii (fila 25 din dosar).
11. Prin adresa înregistrată la CNCD cu **nr. 5823/04.10.2019** (fila 27 din dosar) petentul a solicitat respingerea excepției invocate din oficiu.
12. Petentul, prin adresa înregistrată la CNCD cu **nr. 6281/22.10.2019** (filele 28-29 din dosar), menține cele arătate anterior.

V. Motivele de fapt și de drept

13. Colegiul director constată că petentul invocă fapte de natură penală (interceptare ilegală). Totodată petiția este și incompletă conform art. 11 alin. 1 din **Procedura internă de soluționarea petițiilor și sesizărilor**, nu prezintă dovezi în susținerea celor afirmate (interceptarea unor convorbiri). Petentul a înșirat o serie de prevederi de natură penală în argumentarea juridică, fără să facă o referire la prevederile legale pe baza cărora Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării ar putea constata o faptă de discriminare.

14. Trebuie precizat că în conformitate cu art. 2 alin. 1 din **O.G. nr. 137/2000**, la art. 2 alin. 1 prevede: *„Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice”.*

15. Astfel se poate considera discriminare

- o diferențiere
- bazată pe un criteriu
- care atinge un drept.

16. Analiza diferențierii se realizează prin compararea a două situații (art. 1 alin. 3 al **O.G. nr. 137/2000**: *„exercitarea drepturilor enunțate în cuprinsul prezentului articol privește persoanele aflate în situații comparabile”*).

17. Prin nediferențiere judecătorii Curții Europene a Drepturilor Omului (în continuare CEDO) înțeleg în primul rând tratamentul egal al persoanelor care se află în situație similară sau analoagă: *„art. 14 protejează persoanele plasate în situație similară” (Marckx împotriva Belgiei, 13 iunie 1979, §32) sau „analoagă” (Van der Mussele împotriva Belgiei, 23 noiembrie 1983, §46) ori „relevant similară” (Fredin împotriva Suediei, 18 februarie 1991, §60), ulterior fiind utilizată sintagma „analoagă ori relevant similară” (Sheffield și Horsham împotriva Regatului Unit, 30 iulie 1998, §75).*

18. Prin faptele descrise petentul nu arată o diferențiere, ci încălcarea legislației penale.

19. În consecință, Colegiul director admite excepția de necompetență materială invocată din oficiu.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată, cu unanimitatea membrilor prezenți la ședință

**COLEGIUL DIRECTOR
HOTĂRĂȘTE:**

1. Admite excepția de necompetență materială invocată din oficiu conform art. 28-32 din **Procedura internă de soluționarea petițiilor și sesizărilor**;
2. O copie a prezentei hotărâri se va comunica petentului.

VI. Modalitatea de plată a amenzii: –

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ**.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

DINCĂ ILIE – Membru

GHEORGHIU LUMINIȚA – Membru

HALLER ISTVÁN – Membru

LAZĂR MARIA – Membru

POPA CLAUDIA SORINA – Membru

SANDU TATIANA VERONICA – Membru

Data redactării: 24.10.2019

*Motivată: Haller István
Tehnoredactată: A.S.*

Notă: Hotărârile emise de Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.